

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos VIII. — Izdan in razposlan dne 30. januarja 1908.

Vsebina: (Št. 18—21.) 18. Ukaz, s katerim se glavni carinski uradi Ustje, Češka Lipa, Toplice in Chomutov pooblašajo odpravljati inozemske poštno pošiljatve z živimi rastlinami. — 19. Ukaz, s katerim se dajejo v prodajo kolkovane uradne menične golice vrednostnih kategorij po 4, 6, 8 in 10 K s srbskohrvaškim besedilom. — 20. Ukaz o preračunjevanju peruanskih funtov, kadar se odmerjajo in plačujejo kolkovnine in neposrednje pristojbine ter davek od prometa efektov. — 21. Ukaz o zdravilski odredbini k avstrijski farmakopeji, izd. VIII.

18.

Ukaz ministrstev za finance, poljedelstvo, notranje stvari in trgovino z dne 18. decembra 1907. l.,

s katerim se glavni carinski uradi Ustje, Češka Lipa, Toplice in Chomutov pooblašajo odpravljati inozemske poštno pošiljatve z živimi rastlinami.

Dodatno k ukazu ministrstev za poljedelstvo, notranje stvari, trgovino in finance z dne 15. julija 1882. l. (drž. zak. št. 107, uk. št. 34) o opreznostih, na katere je paziti v prometu z inozemstvom zaradi zabrambe, da se ne zatrosi trtna uš (*Phylloxera vastatrix*), se c. kr. glavni carinski uradi Ustje, Češka Lipa, Toplice in Chomutov pooblašajo, iz inozemstva prihajajoče poštno pošiljatve, ki obsegajo v št. 2 dodatka h gorenjemu ukazu (priloga C k § 18 izvršitvenega predpisa k novemu zakonu o carinskih tarifi a, točka IV) oznamene predmete, odpravljati po predpisih, obstoječih za odpravljanje takih pošiljatev po pooblaščenih carinskih uradih.

Korytowski s. r.

Bienenrth s. r.

Fiedler s. r.

Ebenhoch s. r.

19.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 27. decembra 1907. l.,

s katerim se dajejo v prodajo kolkovane uradne menične golice vrednostnih kategorij po 4, 6, 8 in 10 K s srbskohrvaškim besedilom.

Od 1. dne februarja 1908. l. počenši se bodo prodajale uradne, s kolkovnim znamenjem po lestvici I opremljene menične golice s srbskohrvaškim besedilom po 4, 6, 8 in 10 K.

Zunanja oprema teh golic bo ista kakor pri uradnih kolkovanih meničnih golicah dotičnih vrednostnih kategorij z nemškim besedilom.

Korytowski s. r.

20.

Ukaz finančnega ministrstva z dne 10. januarja 1908. l.

o preračunjevanju peruanskih funtov, kadar se odmerjajo in plačujejo kolkovnine in neposrednje pristojbine ter davek od prometa efektov.

Dodatno k ukazu z dne 10. decembra 1901. l. (drž. zak. št. 208) o preračunjevanju inozemskih

denarnih vrst in tuzemskih trgovinskih novcev, kadar se odmerjajo in plačujejo kolkovnine in neposrednje pristojbine ter davek od prometa efektov, se dopolnjuje § 1 tega ukaza tako, da se 1 peruanski funt (= 10 solov) ob preračunu na kronsko vrednoto erači znesku 24 K 02 h.

Korytowski s. r.

21.

Ukaz ministrstva za notranje stvari z dne 28. januarja 1908. l.

o zdravilski odredbini k avstrijski farmakopeji,
izd. VIII.

Dne 1. februarja 1908. l. stopi v moč na podstavi najnovjših lekarskih cenikov ustanovljena zdravilska odredbina, ki je izšla z naslovom „Druga izdaja zdravilske odredbine k avstrijskemu lekarskemu pravilniku (farmakopeja) izd. VIII“ v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarne.

Z ozirom na ukaz ministrstva za notranje stvari z dne 20. junija 1906. l. (drž. zak. št. 119), se ukazuje nastopno:

§ 1.

Vsi lekarničarji brez izjeme, potem zdravniki in ranocelci, oziroma živinozdravniki, ki imajo pravico imeti domačo lekarno, so dolžni natanko držati se zdravilske odredbine, ki zadobi moč 1. dne februarja 1908. l., ter si omisliti vsak po en tiskan izvod.

§ 2.

Lekarničarji ter zdravniki in ranocelci se morajo natanko ravnati po „Občih določilih in pravilih“, podanih v uvodu VIII. izdaje avstrijske farmakopeje ter razglašeni z ukazom ministrstva za notranje stvari z dne 8. januarja 1906. l. (drž. zak. št. 10), ter po naslednjih posebnih določilih.

§ 3.

Tista zdravila, za katera veljajo gledé njih odajanja posebna utésnjujoča ukazila, in katera so — kolikor spadajo med lekarska, — v ti zdravilski odredbini kakor tudi v farmakopeji poočitena z očividnimi (debelimi) pismeni*) in vrhu

*) Nadomestuje mesto prejšnjega križnega znamenja.

tega sestavljena v razpredelnici IV. farmakopeje, smejo lekarničarji dajati samo, ako se jim prinese reden zapis v to upravičenega zdravnika, ranocelca ali živinozdravnika.

Po ukazu ministrstva za notranje stvari z dne 1. avgusta 1884. l. (drž. zak. št. 131), ne spadajo sem: karbolna kislina, cinkova in bakrena galica (vitrijol), nadalje po razpisu ministrstva za notranje stvari z dne 14. februarja 1905. l., št. 4224, *Formaldehydum solutum*, kolikor se te tvarine ne rabijo za zdravila nego samo za razkužila; a v tem primeru je treba tako rabo z označenim: „Za razkuževanje“, razločno poočititi na znamki (signaturi) posode; potem kloroform v zmesi, namenjeni „Za vnanjo rabo“; a v ti zmesi ne sme biti kloroforma nad 20 odstotkov celokupne zmesi.

§ 4.

Ob narejanju in oddajanju zdravil se je držati v vseh stvaréh natanko navodil zdravnikovega zapisa (recepta).

Recepti, v katerih gré čez največinske jemljaje (doze) zdravil, navedene v tabeli III. v VIII. izdaji avstrijske farmakopeje, se smejo odpravljati (dispenzovati), kakor je zapisano, samo tedaj, če je zdravnik težni količini pristavil klicaj (!).

Vrhu tega se vелеva, da naj zdravnik težne količine v receptu zapisanih zdravil, navedenih v tabeli največinskih jemljajev, natanko pové ne samo s številkami, temveč tudi z besedami.

Odpravljaje razdeljene praške se lumen papirnatih mošnic iz zdravstvenih ozirov ne sme odpirati pihaje nanj z usti.

§ 5.

Recept mora biti po vseh delih razločno in čitno pisan. Na recepte, ki so pisani nečitno, ali lekarničarju niso popolnoma umevni, se ne sme dajati nikako zdravilo, preden se ni dobilo pojasnilo zapisujočega zdravnika.

Na vsakem receptu bodi praviloma razvidno imé in bivališče stranke, za katero je namenjeno zapisano zdravilo, in té podatke je treba pristaviti v lekarnici, ako bi že zdravnik ne bil tega storil. Ako se stranka brani povedati jih, je treba na recept v porazumu ž njo postaviti primerno oznamenilo, s katerim je moči odvrniti kako zaméno ob izročitvi zdravila.

§ 6.

Po enem receptu se smé kako zdravilo zopet dati samo za tisto stranko, ki je zapisana na njem.

Ako se je zares bati, da bi se zlorabilo kako zdravilo, naj zapisujoči zdravnik dotičnemu receptu pripiše pristavek: „*ne repetatur*“, in lekarničarju je prepovedano, po receptih s takim pristavkom zopet dajati zdravilo.

Receptne golice sè že natisnjenim „*ne repetatur*“ niso dovoljene.

§ 7.

Dajati zdravila na prepisane recepte in prepisavati recepte v lekarnah je prepovedano; razen ako bi to zahtevale posebne okoliščine, n. p. ker se zdravilo daje na stroške javnih zakladov, ljudomilnih zavodov, bolniških blagajnic, društev i. e.; toda v tem primeru mora biti povedano na prepisu samem, zakaj je bil napravljen.

Prepis recepta mora imeti natančno oznamenilo lekarne in podpis odpravnika.

§ 8.

Recepte z zabeležkom „*cito*“ ali „*statim*“ je odpraviti kar najhitreje moči.

§ 9.

Recepti s pristavkom „*secundum meam praescriptionem*“ ali s kako drugo pripomnjo, s katero se namigava na kako skrivno sporazumljenje ali na kak dogovor lekarničarja z zdravnikom, kar je prepovedano v vseh razmerah zdravnika do lekarničarja, se ne smejo odpravljati v lekarnah. Zdravnikom se prepoveduje, take izraze ali pripomnje rabiti v svojih receptih.

§ 10.

Ako je zdravnik receptu pristavil opomnjo: „*Fiat expeditio simplex*“, naj se rabijo in zaračunajo le tiste posode, ki so v odredbini navedene za najcenejše.

§ 11.

Ob taksovanju receptov za potrebo javne prekrbe siromakov, javnih bolniških in človekoljubnih zavodov in tistih bolniških blagajnic, na katere se uporabljajo predpisi ordinacijskega in dispenciacijskega

skega pravila z dne 10. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 235), je dovoljevati v javnih lekarnicah od skupnega računskega zneska, poizvedenega na podstavi zdravilske odredbine, 33 odstotkov popusta, in zdravniki, ki imajo domačo lekarnico, naj dovoljujejo 15 odstotkov takega popusta.

Izveti od tega popusta so le odredbinski postavki za 200 in več gramov zdravil ter odredbinski postavki za obvezila, ter postavki za orodja, ki so določena za opremo babic.

Lekarničarji, kojih prodaja je po sebi neznatna in izvira pretežno iz prometa s spredaj oznamenjenimi pogodovanimi strankami, lahko prosijo na pristojnem političnem deželnem oblastvu za znižbo gori omenjenega najmanjšega popusta, ako dokažejo te okolnosti.

Deželna oblastva so pooblaščena v ozira vrednih primerih te vrste znižati popust, ki ga je dovoliti, za dobo največ 3 let do 15 odstotkov. Pred svojo odločbo pa morajo dati soudeleženi faktorjem (zakladom, občinam, bolniškim blagajnicam itd.) priliko, da se izjavijo o tem.

Zoper odločbo deželnega oblastva, ki jo je naznaniti vsem udeležencem in ki mora izraziti tudi čas, kdaj se začne znižati popust cene, je dopusten rekurz na ministrstvo za notranje stvari.

§ 12.

V odredbini ustanovljene cene služijo za preračun vsake množine oddanega zdravila, ako se je ustanovila samo ena cena.

Ako so cene kakega zdravila stopnjevane za različne množine, je merodajna za preračun cene med temi stopnjami ležeče množine cena prihodnje nižje stopnje. Ako bi se pa pri tem presegel postavek cene za bližnjo višjo stopnjo, se sme preračuniti samo cena te stopnje.*)

§ 13.

Najnižji postavek cene za cenitev kakega predmeta izvzemši *Aqua fontis* ob odredovanju (taksovanju), za katero se ne uporabljajo določila ordinacijskega in dispenciacijskega pravilnika, znaša pet vinarjev, ob odredovanju po ordinacijskem in dispenciacijskem pravilniku pa samo dva vinarja.

Postavki cene ob odredovanju, ki ne dosega enega celega vinarja, se smé zaračunati za cel

*) Primer: Ako stane po zdravilski odredbini 1 gram kakega zdravila 10 h, 10 gramov tega zdravila pa 75 h, se za 9 gramov ne sme zaračuniti 90 h, temveč le 75 h.

vinar, in prav tako se smé, ako se ob odredovanju za kak zdravilski predmet poleg enega ali več vinarjev pokaže tudi še vinarjev drobec, ta drobec računati za cel vinar.

§ 14.

Za *Aqua fontis* do množine enega litra in pa za vsak nadaljnji liter se smé, razen ako bi se ta voda rabila za dekokt ali nalivke, zaračunati znesek dveh vinarjev.

§ 15.

Lekarničarjem, ki morajo ob dobavi špirita razen državne žganjarine plačevati tudi še komunalne davščine za žganje, sme politično deželno oblastvo na njih zaprosilo dovoliti primerno zvišanje odredbine za tiste spirituozne predmete, ki so po imenih navedeni v seznamu, pridejanem zdravilski odredbini.

§ 16.

Ako zdravnik v receptu ni bliže povedal težne množine kake indiferentne sestavine, ali če je v napravo zapisane zdravilske oblike potreba kake v receptu ne navedene indiferentne primesi, naj odpravnik ob odrejanju porabljeno množino indiferentne sestavine ali primesi počiti na receptu.

Gledé zaračunjanja zdravil, zapisanih po kapljah, naj velja naslednje:

Pri mastnih in pa pri težkih hlipnih (etrovih) oljih, pri tinkturah, izredčenih rudninskih kislinah in vodenih tekočinah sploh se računui 20 kapelj, pri drugih hlipnih (etrovih) oljih, pri octovem hlipu, hlipovem vinskem cvetu in kloroformu 25 kapelj, pri čistem hlipu 50 kapelj za en gram.

§ 17.

Na vsakem receptu, po katerem se v kaki javni ali domači lekarnici napravljajo in oddajajo zdravila, je zapisati razločno pred odpravo iznos odredbine s števkami, ter ob prvi določitvi odredbine tudi posebej razložiti po tvarinah, po delu in po shrankah (posodah, škalljah i. e.).

V javnih lekarnicah naj tisti, ki je cénil (taksoval) zdravilo, počiti na receptu poleg cene tudi leto in dan ter firmo lekarnice ter podpiše svoje ime, a tisti, ki je oddal zdravilo, naj vselej na signaturi

(znamki) pristavi leto in dan oddaje ter podpiše svoje ime.

Iste zabeležke — ob različnem odredovanju tudi znesek odredbine — je vselej namestiti na receptu, oziroma na signaturi, ako se zdravilo ponovno oddaja po istem receptu.

§ 18.

Dovoljeno je zdravila in obvezila dajati pod odredbino; a v takem primeru je treba na receptu s števkami zapisati tako ceno po odredbini kakor tudi prostovoljno znižani znesek.

Toda tudi zdravila in obvezila, oddana pod odredbino, morajo biti prav tako neoporečno dobra, kakor je predpisano v farmakopeji; tudi se ne sme morebiti manj dati po teži.

Tudi v ročni prodaji se ne smejo cene zdravil in obvezil nikdar računati više, nego po postavkih zdravilske odredbine.

§ 19.

Odmerjaje postavke cene tistim zdravilom, katerih ni v farmakopeji, naj politična oblastva v primerih, ki jim pridejo v presojo, ravnajo po načelih za preračun postavkov cen zdravilske odredbine, kojih besedilo je priloženo tej zdravilski odredbini.

§ 20.

Pijavke naj se ne smatrajo za zdravila. Vendar so lekarničarji dolžni, imeti jih v dobrem stanju v zalogi.

Prodajna cena njihova vštévši oddajo se ustanavlja za lekarnice na 20 vinarjev. Ta cena ne pripušča nikakega odstotnega odbitka ob oddaji po ordinacijskem pravilniku.

§ 21.

Zdravniki in ranocelci, ki so upravičeni ali dolžni imeti domačo lekarnico ali zasilni aparat, so dolžni kemične in farmacevtične (enovite in sestavljene) preparate, in pa druge zdravilske priprave, potrebne za opravo in dopolnilo svojih domačih lekarnic in zasilnih aparatov, samo in edino dobivati iz kake tuzemske javne lekarnice ter se o takem dobivanju izkazovati s posebno prejemno knjigo, v kateri je natanko povedati ime in težo zdravil in pa čas dobave ter potrditi s podpisom lekarničarjevega imena.

Pri tem je zniževanje cene prepuščeno vzajemnemu dogovoru.

§ 22.

Ob preračunu zdravil za živino naj se odbije 25 odstotkov od odrejene skupne cene, ki se pokaže tam.

§ 23.

Lekarničarji so dolžni, imeti v zalogi krepila in razkužila ter obvezila, ki so predpisana v „službenih predpisih za babice“, izdanih z ukazom ministrstva za notranje stvari z dne 10. septembra 1897. l. (drž. zak. št. 216), in imajo pravico, prodajati tudi druga orodja, potrebna v opremo babic.

Babicam naj se ob neposrednjem nakupu teh predmetov iz lekarnice dovoli desetodstotni popust odrejene cene.

§ 24.

Lekarničarji so dolžni imeti v zalogi vsaj dve steklenici zdravilnega seruma zoper difterijo vsako s 1000 enotami antitoksina, primerno vrsti 2 zdravilnega seruma zoper difterijo, iz državnega seroterapevtskega zavoda.

§ 25.

Za uporabljanje lekarnice v času od 10. ure zvečer do 6. ure zjutraj je dovoljeno pobirati 50 vinarjev pristojbine (nočna odredbina). Od te pristojbine so oproščeni zdravniški zapiski, ki jih je zdravnik oznamil z zabeležkom *expeditio nocturna* (E. N.)

§ 26.

Spiski lekarniških zdravil, priloženi zdravilski odredbini, ki so tudi za tehniško, ekonomsko ali dijetetiško rabo, naj služijo ob izvrševanju ukazov ministrstev za notranje stvari in trgovino z dne 17. septembra 1883. l. (drž. zak. št. 152) in z dne 17. junija 1886. l. (drž. zak. št. 97) za vodilo.

§ 27.

Vsak prestopok gornjih ukazil se kaznuje, kolikor se nanj ne uporabljajo določila občega kazenskega zakona, z denarnimi kaznimi do 200 kron, ali z zaporom do 14 dni. (Ministrstveni ukaz z dne 30. septembra 1857. l. [drž. zak. št. 198].)

§ 28.

Drugi predpisi, dani razen teh določil, o dobivanju, imevanju in prodajanju zdravilskega blaga in zdravil, ostajajo v moči.

Bienert s. r.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru,

izhaja v zalogi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24 tudi v letu 1908. v nemškem, češkem, italijanskem, hrvaškem, poljskem, rumunskem, maloruskem in slovenskem jeziku.

Naročnina za celi letnik 1908 državnega zakonika v vsaki teh osmih izdaj znaša za en izvod — bodisi, da se hodi ponj ali da se ta izvod pošilja poštne prosto — 8 K.

Naročevati je treba v založbi c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24, kjer se dobivajo tudi posamezni letniki in posamezni kosi državnega zakonika.

Ker se državni zakonik naročnikom oddaja, oziroma pošilja samó, če se je plačala prej letna naročnina zanj, je ob enem naročilu priložiti zanj pripadajoči znesek; da se more hitro in brez pritožb vročevati po c. kr. pošti, je poleg natančnega naslova stanovanjšča povedati tudi dotični poštni dostavni okraj.

Posamezni letniki nemške izdaje se dobivajo.

Letnik 1849. za	4 K 20 h	Letnik 1869. za	6 K — h	Letnik 1889. za	6 K — h
„ 1850. „	10 „ 50 „	„ 1870. „	2 „ 80 „	„ 1890. „	5 „ 40 „
„ 1851. „	2 „ 60 „	„ 1871. „	4 „ — „	„ 1891. „	6 „ — „
„ 1852. „	5 „ 20 „	„ 1872. „	6 „ 40 „	„ 1892. „	10 „ — „
„ 1853. „	6 „ 30 „	„ 1873. „	6 „ 60 „	„ 1893. „	6 „ — „
„ 1854. „	8 „ 40 „	„ 1874. „	4 „ 60 „	„ 1894. „	6 „ — „
„ 1855. „	4 „ 70 „	„ 1875. „	4 „ — „	„ 1895. „	7 „ — „
„ 1856. „	4 „ 90 „	„ 1876. „	3 „ — „	„ 1896. „	7 „ — „
„ 1857. „	5 „ 70 „	„ 1877. „	2 „ — „	„ 1897. „	15 „ — „
„ 1858. „	4 „ 80 „	„ 1878. „	4 „ 60 „	„ 1898. „	6 „ — „
„ 1859. „	4 „ — „	„ 1879. „	4 „ 60 „	„ 1899. „	10 „ — „
„ 1860. „	3 „ 40 „	„ 1880. „	4 „ 40 „	„ 1900. „	7 „ — „
„ 1861. „	3 „ — „	„ 1881. „	4 „ 40 „	„ 1901. „	6 „ — „
„ 1862. „	2 „ 80 „	„ 1882. „	6 „ — „	„ 1902. „	7 „ 50 „
„ 1863. „	2 „ 80 „	„ 1883. „	5 „ — „	„ 1903. „	9 „ — „
„ 1864. „	2 „ 80 „	„ 1884. „	5 „ — „	„ 1904. „	5 „ — „
„ 1865. „	4 „ — „	„ 1885. „	3 „ 60 „	„ 1905. „	6 „ — „
„ 1866. „	4 „ 40 „	„ 1886. „	4 „ 60 „	„ 1906. „	12 „ — „
„ 1867. „	4 „ — „	„ 1887. „	5 „ — „	„ 1907. „	13 „ — „
„ 1868. „	4 „ — „	„ 1888. „	8 „ 40 „		

Posamezni letniki v drugih sedmih jezikih počeni z l. 1870. se dobivajo po istih cenah, kakor nemška izdaja.

Ako se naroči vsaj 10, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, se dovoli 20% popusta, ako se naroči vsaj 25, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 25% popusta, in ako se naroči vsaj 35, toda poljubnih celotnih letnikov državnega zakonika na enkrat, 30% popusta.

NB. Tisti kosi državnega zakonika nemške izdaje, ki naročniku celó niso došli ali pa so mu došli nedostatni, naj se reklamirajo najdalje v štirih tednih potem, ko so izšli, in kosi nenemških izdaj najdalje v šestih tednih po izdaji kazal in naslovnega lista k posameznim izdajam naravnost v c. kr. dvorni in državni tiskarnici na Dunaju, III. okraj, Rennweg št. 16.

Kadar ta rok izteče, se bodo kosi državnega zakonika izročevali brez izjeme samo proti plačilu prodajne cene ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h).

Ker so v nemški izdaji vsi letniki od l. 1849. naprej, in v izdajah ostalih sedmih jezikov vsi letniki od leta 1870. naprej popolnoma dopolnjeni, se dobiva ne samó vsak posamezni letnik za zgoraj omenjeno prodajno ceno, ampak tudi vsak posamezni kos vseh teh letnikov za prodajno ceno ($\frac{1}{4}$ pole = 2 strani po 2 h) iz zaloge c. kr. dvorne in državne tiskarnice na Dunaju, I. okraj, Seilerstätte št. 24; s tem je vsakemu moči dopolniti nedostatne (pomankljive) letnike ter si liste urediti po tvarini.